

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Insolubilitas matrimonij cur nonnullis matrimonij malu[m] videatur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

CAPVT XLII.

An insolubilitas nonnullis merisò quoddam malum matrimonij esse videatur?

L

Hic igitur tanto matrimonij bono, seu insolubilitati duo quæ supra tetigi, aduersari videntur. Primum est, quòd id multis malum potiùs, quàm bonum matrimonij sit nominandum, Mallent enim matrimonium solubile esse, ac mutari posse. Hinc morte vxoris aut mariti gaudent, vt fiat illud: *Vidua illius non plorabit.* Alterum, quòd vice verà, ijs, qui coniuges amant, coniugium satis insolubile nequaquam videatur esse. Nam ad primum quòd attinet, quis dicat, esse bonum, gestare compedes, manibus ligari, constringi catenis, ferro vinciri ad remos ducendos, aut funibus catastræ esse illaqueatum? At plurimi remigare in mari mallent, aut catenis esse constricti, quas sperarent se rumpere posse, quàm vxori aut marito inseparabiliter esse addicti: cum sit *plaga cordis mulier nequam*; & præset, scriptura teste, *commorari leoni & draconis, quàm habitare cum muliere nequam.* Est enim vtique plaga maxima & continua; siquidem per totam vitam durat. *Abligatus es vxori? noli querere solutionem.* Vult enim Apostolus, vt *vnusquisque, in qua vocatione vocatus est, in ea permaneat.* Et vinculum matrimonij, vinculum est adamantinum. Hoc vinculo quisnam abliguritori astrictam feminam honestam videt, & non aspicit, vt olim Perseus

Iob. 17. 15.

Eccles. 25. 31.
ib. 7. 22.

1. Cor. 7. 27.

Ouid. lib. 4.
Metam.

Andromedam ad duras resigatam brachia cautos,
aitque *ô istis non digna catenis?* Sed ipsi maximè coniuges non raro, sub hoc iugo, gemunt, & suspirant, vellentque hunc nodum plus quàm Gordium, si non possit solui, etiam rumpi. Quod ille fecit, qui diuino humanoque iure posthabito, vetulam suam vxorem, cum iuencula alterius commutauit, promantissa, & vaccam addens; quasi idem ius esset equorum, & vxorum.

II.

Neque vetula tantam ætas nauseam parit, ob quam multi, velut veterem rugisque contractam vestem, coniugem contemnunt, optarentque à se amoliri, si possent; sed multò magis

mores